

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 3Cob/250/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6121245916
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 06. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Štefan Zelenák
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2023:6121245916.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave, v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Štefana Zelenáka a členiek senátu JUDr. Marty Šašinkovej a JUDr. Ley Gubovej, v právnej veci žalobcu SPEEDLINES, s.r.o., Pri prachárni 20, 040 11 Košice - mestská časť Juh, IČO: 36 608 548, práv. zast. AZARIOVÁ & RUŽBAŠÁN Law firm s.r.o., Kmeťova 26, 040 01 Košice, IČO: 47 237 406, proti žalovanému KOOOPERATIVA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, Štefanovičova 4, 816 23 Bratislava, IČO: 00 585 441, o zaplatenie 897,79 EUR a o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Bratislava I, č.k. 26Cb/31/2021-241 zo dňa 4.10.2022 jednohlasne, takto

rozhodol:

Krajský súd v Bratislave rozsudok Okresného súdu Bratislava I, č.k. 26Cb/31/2021-241 zo dňa 4.10.2022 v napadnutom výroku II. a súvisiacom výroku III. **p o t v r d z u j e .**

Žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie prvým výrokom uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi 175,20 EUR spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 175,20 EUR od 7.5.2020 do zaplatenia a paušálnu náhradu nákladov spojenú s uplatnením pohľadávky vo výške 40,- EUR, druhým výrokom žalobu vo zvyšku zamietol a tretím výrokom žalovanému nárok na náhradu trov konania nepriznal.

2. V odôvodnení súd prvej inštancie uviedol, že žalobca sa žalobou doručenou súdu dňa 15.2.2021 domáhal zaplatenia sumy 897,79 EUR titulom poistného plnenia. Svoj nárok odôvodnil tým, že poistený (obchodná spoločnosť ORTAS s.r.o.) mal uzavretú poistnú zmluvu so žalovaným, predmetom ktorej bolo poistenie motorové vozidlo ŠKODA SUPERB, EČV: C. XXXJO, na ktorom došlo k dňa 24.3.2020 k vzniku poistnej udalosti v podobe poškodenia motorového vozidla. Vzniknuté poškodenie si nechal poškodený opraviť v autoservise žalobcu. V danom prípade boli náklady na opravu motorového vozidla v sume 4.103,46 EUR, z toho suma 2.526,66 EUR pripadala na materiál a suma 1.576,80 EUR na práce. Žalovaný neposkytol poistenému poistné plnenie v plnej uplatnenej výške, ale určil poistné plnenie v sume 3.000,50 EUR, t.j. po odpočítaní spoluúčasti v sume o 897,79 EUR nižšej. Poistený postúpil nárok na vyplatenie poistného plnenia voči žalovanému zmluvou o postúpení pohľadávky z 22.4.2020 na žalobcu. Žalovaný dňa 26.3.2020 po vykonaní obhliadky poškodeného motorového vozidla, t.j. pred vykonaním opravy, informoval poisteného o nákladoch spojených s opravou poškodeného motorového vozidla, ako aj o spôsobe výpočtu poistného plnenia.

3. Súd prvej inštancie v odôvodnení uviedol, že vo vzťahu k samotnému žalobou uplatnenému nároku bolo potrebné vysporiadať sa s otázkou, či celá žalobou uplatnená suma 897,79 EUR predstavuje nárok na vyplatenie poistného plnenia. V tejto súvislosti považoval súd nevyhnutné zvýrazniť, že v danej veci bolo potrebné rozlišovať medzi pojmami „cena diela“, „náhrady škody“ a „poistné plnenie“. Rovnako tak bolo nevyhnutné dôsledne rozlišovať medzi pojmami pojmy „určenie výšky poistného plnenia“ a

„krátenie (zníženie) výšky poistného plnenia“. Pri zohľadnení vyššie uvedených záverov musel súd konštatovať, že poistným plnením, na ktoré má poistený právny nárok, nie je bez ďalšieho suma, ktorá bola poistenému fakturovaná autoservisom za opravu poškodeného motorového vozidla, ale suma, ktorú je v zmysle zmluvných dojednaní obsiahnutých v poistnej zmluve a všeobecných poistných podmienkach povinný vyplatiť poisťovateľ poistenému. Inými slovami povedané, nevyplatenie celej požadovanej sumy poisteným ako poistného plnenia poisťovateľom, automaticky neznamená, že poisťovateľ znížil poistné plnenie postupom podľa ustanovenia § 799 ods. 3 OZ, ale môže ísť (a vo väčšine prípadov aj ide - pozn. súdu) o určenie výšky poistného plnenia poisťovateľom podľa ustanovenia § 806 OZ. Predmetný záver platí aj vtedy, ak poisťovateľ určil výšku poistného plnenia v nesprávnej (nižšej) sume, než podľa poistnej zmluvy vyplatiť mal.

4. Súd prvej inštancie dal ďalej do pozornosti, že výška poistného plnenia má byť v súlade s ustanovením § 806 OZ bližšie špecifikovaná v poistnej zmluve a v poistných podmienkach tvoriacich súčasť poistnej zmluvy. Preto bol súd toho názoru, že článok IX ods. 2 písm. c/ Zmluvných dojednaní pre havarijné poistenie vozidiel Auto komplet č. 913 predstavuje spôsob určenia poistného plnenia v súlade so zákonom (v súlade s ustanovením § 806 OZ). Súd mal za to, že ustanovenie článku IX ods. 2 písm. c/ Zmluvných dojednaní pre havarijné poistenie vozidiel Auto komplet č. 913 je možné v rozhodovanom spore aplikovať pre určenie výšky poistného plnenia. Zároveň súd konštatoval, že zo strany žalovaného boli splnené podmienky predpokladané daným zmluvným dojednaním, keď vopred (dňa 26.3.2020) informoval poistného o podmienkach a výške poistného plnenia. Pokiaľ išlo o samotnú výšku nákladov za vykonané práce, súd čiastočne nesúhlasí s postupom žalovaného, ktorý určil výšku ceny práce v sume 20,- EUR bez DPH (24,- EUR s DPH), keďže v zmysle Zmluvných dojednaní pre havarijné poistenie vozidiel Auto komplet č. 913 bola určená cena práce za normohodinu v sume 25,- EUR bez DPH. V rozhodovanej veci bola ako súčasť nároku na vyplatenie poistného plnenia uplatnená práca servisu v rozsahu 29,2 normohodín. Rozsah uplatnených prác žalovaný nerozporoval, preto je súd pri posúdení nároku žalobcu vychádzal z predmetného údaj. Poistenému, resp. v súčasnosti žalobcovi ako postupníkovi vzniklo právo na vyplatenie poistného plnenia za vykonané práce vo výške 876,- EUR (29,2 Nh x 30,- EUR s DPH za Nh), nie v žalobcom fakturovanej sume 1.576,80 EUR. Žalovaný pri likvidácii poistnej udalosti pri nesprávne určenej sadzbe pri aplikácii jeho vlastných Zmluvných dojednaní č. 913 vyplatil poistné plnenie (v časti ceny práce) v sume 175,20 EUR nižšej, ako v súlade so zmluvou a zákonom mal vyplatiť, t. j. v sume 700,80 EUR. Preto v tejto časti vyhodnotil súd žalobu žalobcu ako dôvodnú.

5. Pokiaľ žalobca v konaní spochybňoval vyššie uvedené zmluvné dojednanie, súd poukázal na zmluvnú voľnosť zmluvných strán pri uzatváraní poistnej zmluvy. Poistený (obchodná spoločnosť ORTAS s.r.o.) súhlasil s obsahom zmluvy vrátane zmluvných dojednaní, s ktorými sa oboznámil, alebo sa aspoň oboznámil mal pri zachovaní odbornej starostlivosti, a preto je potrebné z obsahu zmluvných dojednaní pri určení výšky poistného plnenia vychádzať. Bolo potrebné si uvedomiť, že žalobca v predmetnom spore vystupuje ako právny nástupca poisteného, a preto pri posúdení žalobného návrhu je potrebné vychádzať z toho, na aké poistné plnenie a v akej výške mal za splnenia poistných podmienok nárok poistený. Keďže predmetom sporu je nárok na vyplatenie poistného plnenia, nie je určujúce, či žalobca postupoval pri oprave poškodeného motorového vozidla, aby bolo z technického a funkčného hľadiska rovnako prevádzkyschopné, ako pred jeho poškodením - ako to uvádzal v žalobe - keďže predmetom sporu nie je nárok zhotoviteľa voči objednávateľovi na zaplatenie ceny diela. Ak bola celková cena diela (cena prác servisu) vyššia, ako nárok poisteného na vyplatenie poistného plnenia, mal si žalobca (tu v postavení zhotoviteľa diela a nie v postavení právneho nástupcu poisteného) uplatňovať zvyšok ceny diela voči objednávateľovi. Pokiaľ išlo o argumentáciu žalobcu, súd aj v zhode s vyššie vyslovenými právnymi závermi konštatoval, že žalovaný v oznámení o poistnom plnení neznižoval poistné plnenie postupom podľa ustanovenia § 799 ods. 3 OZ, ale určoval ho - hoci čiastočne nesprávne - postupom podľa ustanovenia § 806 OZ. Rovnako tak súd dal do pozornosti, že argumentácia žalobcu „blokovanou výnimkou“ nemá pre rozhodnutie v danom spore žiadnu právnu relevanciu, a jedná sa len o účelovú argumentáciu s cieľom zavádzať súd, aby žalobca získal v spore neoprávnenú výhodu. Vzhľadom na vyššie uvedené súd len pre úplnosť uzatvoril, že pre rozhodnutie v spore je právne irelevantný odkaz žalobcu a aj žalovaného na cenníky iných autoservisov, ktoré realizujú opravy motorových vozidiel za vyššiu, prípadne nižšiu cenu, keďže základom pre nárok žalobcu na vyplatenie poistného plnenia, vrátane určenia výšky poistného plnenia, je poistná zmluva a nie cenníky tretích osôb (iných autoservisov).

6. Záverom súd uviedol, že vo vzťahu ku „krátenému“ (tu myslené nesprávne používanou terminológiou zo strany žalobcu a jeho právneho zástupcu - pozn. súdu) lakovaciemu materiálu súd poukázal na to, že žalobca uviedol, že na motorovom vozidle bol nanesený lak v dvoch vrstvách, a že pri vyčíslňovaní

nákladov za opravu využil lakovací systém AZT, pri súčasnom spochybení kalkulácie žalovaného zo systému AUDATEX. Žalobca v konaní nepreukázal, aké množstvo lakovacieho materiálu malo byť vôbec použité pri oprave poisteného motorového materiálu, a teda či bol fakturovaný vo väčšom rozsahu, než bol priznaný žalovaným v rámci určeného poistného plnenia. Tu súd poukazuje na to, že žalobcom predložená faktúra č. 2020012 obsahuje len dve položky, a to materiál a práce. V prípade obidvoch položiek predložená faktúra odkazuje na kalkuláciu, ktorú však žalobca v konaní nepredložil, v dôsledku čoho súd nemohol posúdiť, aká časť z fakturovaného materiálu pripadá na lakovací materiál, a teda nemohol posúdiť porovnaním s kalkuláciou žalovaného, či a v akom rozsahu žalovaný náklady za lakovací materiál poistenému nepriznal. V tejto súvislosti je viac než zarážajúce, že žalobca v žalobe vytýkal žalovanému nepredloženie kalkulácie k oznámeniu o poistnom plnení, avšak samotný žalobca vlastnú kalkuláciu, ktorá mala tvoriť prílohu ním vystavenej faktúry, a kde mali byť podrobne špecifikované realizované práce a použitý materiál (vrátane lakovacieho materiálu), súdu nepredložil. Žalobca tak nepredložil žiadny dôkaz, ktorým by nieže spochybnil postup žalovaného, ale ktorým by vôbec preukázal vlastný uplatnený nárok. Žalobca preto v tejto časti uplatneného nároku podľa názoru súdu neunesol dôkazné bremeno. Na základe vyššie uvedeného, že súd dospel k záveru, že žaloba žalobcu je v časti o zaplatenie sumy 175,20 EUR dôvodná.

7. Proti rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca a uviedol, že súd svoje rozhodnutie založil na hlavnom argumente, ktorý spočíva v tom, že žalovaný v konaní neznižoval poistné plnenie v zmysle ustanovenia § 799 ods. 3 OZ, ale určil výšku poistného plnenia v zmysle ustanovenia § 806 OZ, pričom treba vychádzať zo Zmluvných dojednaní pre havarijné poistenie vozidiel Auto Komplet č. 913. Uviedol, že nie sú jasne stanovené kritéria určenia výšky poistného plnenia, je daný len rozsah od 0 - 25,- EUR bez DPH za normohodinu, na základe čoho, akých kritérií, akého výkladu má poistený vedieť, že v prípade jeho poistnej udalosti bude určená práve tá najvyššia cena práce za NH v sume 25,- EUR bez DPH. Preto žalobca má za to, že uvedené zmluvné dojednania sú neplatné pre ich neurčitost' vzhľadom k tomu, že nie je určený mechanizmus vypočítania platby poistného v danom rozmedzí 0 - 25,- EUR bez DPH/Nh. Vo vzťahu k rozlišovaniu servisov autorizované a neautorizované, súd prvého stupňa poukazuje na zmluvné dojednania, v ktorých sa zmluvné strany dohodli na takomto rozlišovaní, a že tam bola daná zmluvná voľnosť zmluvných strán pri uzatváraní poistnej zmluvy, preto nejde o znevýhodňovanie žalobcu ako servisu. Žalobca netvrdí, že zmluvné strany sa nemôžu dohodnúť na cene práce za normohodinu, ale je potrebné, aby cena bola určená en bloc pre všetky servisy, a nie ako to je v zmluvných dojednaniach žalovaného, v ktorých rozdeľuje servisy na autorizované a neautorizované a rozdielne určuje podmienky, na základe ktorých priznáva poistnému poistné plnenie. Nakoľko takéto rozlišovanie je v zjavnom rozpore s právom Európskej únie, a to konkrétne Článkom 101 ods. 1 ZFEÚ, resp. Článkom 101 ods. 3 ZFEÚ, ktorý určuje tzv. „blokujú výnimku“.

8. Žalobca v odvolaní ďalej uviedol, že výkon práv žalovaného, kedy v prípadoch autorizovaných servisov uhradí plnú výšku za účtovanú normohodinu, resp. v nákladoch na prácu a lakovanie v autorizovaných opravovniach zohľadňuje hodinovú sadzbu opravovne v danom regióne pre príslušný typ a značku, ktorých kvalita práce a technologické vybavenie zodpovedá normatívom stanoveným výrobcom pre jednotlivé typy vozidiel v opravovniach SR a v prípade neautorizovaného servisu za tú istú prácu a to bez akéhokoľvek právneho alebo faktického relevantného dôvodu obmedzí úhradu výšky normohodiny na maximálnu výšku normohodiny 25,- EUR bez DPH, jednoznačne a bez akýchkoľvek pochybností smeruje k poškodzovaniu iných subjektov - neautorizovaných opravovní, ako aj samotného poisteného, ktorému vôbec nezohľadňuje skutočnosť v akej hodnote má poistený poistené svoje vozidlo, ako ani následne podmienky v danom mieste a čase na trhu. Poistovňa, resp. žalovaný núti takýmito ustanoveniami vo všeobecných poistných podmienkach k vzdaniu sa slobodného výberu servisu, a teda ide o vzdanie sa práva. Vo vzťahu k lakovacej konštante poukazujeme na rozhodnutie Krajského súdu v Košiciach zo 11.5.2021, sp. zn. 3Cob/18/2020 a navrhol napadnutý rozsudok zmeniť.

9. K odvolaniu žalobcu sa vyjadril žalovaný, ktorý rozsudok navrhol ako vecne správny potvrdiť. Vo vyjadrení uviedol predmetom konania nie je nárok z povinného zmluvného poistenia, pri ktorom je opodstatnené hradiť skutočne vzniknutú škodu (t.j. skutočne vynaložené náklady za opravu), ale v danom spore ide o nárok na poistné plnenie z havarijného poistenia, v rámci ktorého si zmluvné strany dojednali aj samotný rozsah poistného plnenia, ktorý predpokladá aj samotné ustanovenie § 806 OZ. O samotnom spôsobe výpočtu poistného plnenia v prípade výberu opravy v nezmluvnom neautorizovanom servise bol právny predchodca žalobcu vopred informovaný aj v rámci obhliadky jeho poškodeného vozidla zaslaním predmetnej kalkulácie poistenému v časti „Dôležité informácie pre klienta“ (pozri viac vyjadrenie žalovanej zo dňa 14.7.2022). Zo strany žalovanej nedošlo k zníženiu poistného plnenia podľa § 799 ods. 3 OZ. V danom prípade ide o havarijné poistenie (poistenie majetku), v rámci ktorého sa poskytuje poistné plnenie podľa poistných podmienok. Je preto potrebné dôsledne rozlišovať medzi

poistením majetku (havarijným poistením) a tzv. skutočnou škodou, resp. povinným zmluvným poistením zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla. Žalobca vo svojom odvolaní v súvislosti s údajným obmedzovaním hospodárskej súťaže limitáciou poistného plnenia odkazuje na rozhodovacie činnosť všeobecných súdov, pričom nezohľadňuje kontext pôvodného konania, v ktorom boli rozhodnutia vydané. Žalobca žiadnym relevantným spôsobom neodôvodnil odchýlky v spotrebe lakovacieho materiálu, pritom dôkazné bremeno je na jeho strane.

10. Žalobca k vyjadreniu žalovaného poukázal na to, že argumentácia súdu aj žalovanej, že v danom spore žalovaná určila výšku poistného plnenia v zmysle ustanovenia § 806 OZ vychádza z nesprávneho výkladu, nakoľko ustanovenie § 806 OZ nevylučuje aplikáciu ustanovenia § 799 ods. 3 OZ. V uvedenom všeobecnom ustanovení zákon vždy hovorí o znížení poistného plnenia, nie ako prvostupňový súd nesprávne vykladal predmetné ustanovenia a rozhodol, že žalovaná v danej veci určila výšku poistného plnenia v zmysle § 806 OZ. Závery súdu ako aj žalovanej, že poisťovňa určuje výšku poistného plnenia aj vylúčenie aplikácie ustanovenia § 799 ods. 3 OZ popri § 806 OZ, sú nesprávne. Je tiež nesporné, že výška poistného plnenia aj pri havarijnom poistení je výška nákladov na opravu vynaložených na navrátenie motorového vozidla do stavu pred poistnou udalosťou. V tejto súvislosti považujeme za dôležité upozorniť na skutočnosť, že žalovaná nepreukázala, že poistený ako poškodený dostal zoznam odporúčaných zmluvných neautorizovaných servisov aj keby uvedený zoznam obdržal alebo bol s ním oboznámený, takýto zoznam má pre poisteného iba odporúčací charakter. Žalobca namietal kalkuláciu nákladov na opravu zo dňa 24.3.2020 a je toho názoru, že žalovaný sa dopúšťa porušenia hospodárskej súťaže tým, že dlhodobo uzatvára s autorizovanými partnermi pôsobiacimi na území SR dohody, ktorých obsahom je vyhradenie poskytnutia poistného plnenia.

11. Žalovaný na vyjadrenie žalobcu uviedol, že v konaní na súde prvej inštancie opakovane poukazoval na to, že zo strany žalovaného nešlo o uplatnenie zníženia poistného plnenia v zmysle § 799 ods. 3 OZ, ale o určenie poistného plnenia v súlade so zmluvnými dojednaniami a poistnými podmienkami v zmysle § 806 OZ, čo sú úplne dva odlišné inštitúty. Žalovaný vo veci predmetnej poistnej udalosti nevyužil inštitút zníženia poistného plnenia v zmysle § 799 ods. 3 OZ, ale postupovala podľa zmluvne dojednaných ustanovení a poistnými podmienkami, v obsahu ktorých bol určený spôsob výpočtu poistného plnenia, s ktorými poistený žalovanej podpísal poistnú zmluvu súhlasil. Žalovaný opakovane poukazuje na recentné uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 27.10.2021, sp. zn. 9Cdo/73/2021. K namietanej kalkulácii žalobcu žalovaný uviedol, že ten ju spochybňuje až v rámci odvolacieho konania a doteraz nebola medzi stranami sporná.

12. K vyjadreniu žalovaného žalobca uviedol, že v zmluvných dojednaniach nie sú jasne stanovené kritéria určenia výšky poistného plnenia, je tam daný len rozsah plnenia od 0 - 25,- EUR bez DPH za normohodinu, a z takého ustanovenia poistený, aj keď je právnickou osobou a uzavrel poistnú zmluvu dobrovoľne, nemohol vedieť a doposiaľ ani nevie, na základe akých kritérií, akého výkladu v prípade jeho poistnej udalosti bola určená výška ceny práce za NH. Zmluvné dojednania sú neplatné pre ich neurčitost', lebo nie je presne určený mechanizmus vypočítania platby poistného plnenia v danom rozmedzí 0 - 25,- EUR bez DPH/Nh.

13. Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací podľa § 34 zák. č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len C.s.p.) prejednal vec podľa § 380 ods. 1, bez nariadenia pojednávania v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania, pričom termín verejného vyhlásenia rozsudku bol v súlade s ust. § 219 ods. 3, C.s.p. oznámený na úradnej tabuli Krajského súdu v Bratislave dňa 30.5.2023. Po oboznámení sa s obsahom spisu súdu prvej inštancie, s dôvodmi odvolania žalobcu, vyjadrením žalovaného, odvolací súd dospel k záveru, že odvolaniu proti rozsudku nie je možné vyhovieť.

14. Podľa § 387 ods. 1, C.s.p., odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

15. Podľa § 387 ods. 2, C.s.p., ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

16. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku ako aj celého obsahu spisového materiálu a odvolania žalobcu dospel k záveru, že súd prvej inštancie zistil v potrebnom rozsahu skutkový stav na základe vykonaných dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam a vec i správne právne posúdil, svoje rozhodnutie náležite, podrobne, logicky odôvodnil. Odvolací súd preto konštatuje vecnú správnosť napadnutého rozsudku a stotožňuje sa s dôvodmi v ňom uvedenými a v celom rozsahu na ne poukazuje.

17. Predmetom sporu je nárok žalobcu na úhradu zostatku škody voči žalovanému ako poisťovni, a to na základe havarijného poistenia. Žalobca sa v konaní domáha úhrady zostatku vzniknutej škody vo výške

897,79 EUR. Žalovaný požadované plnenie krátil s poukazom na § 797 ods. 3 OZ, z dôvodu zohľadnenia primeraných nákladov na opravu v neautorizovaných servisov v danom regióne a čase, a primeraných nákladov na lakovací materiál, vypočítaných v programe Audatex, čo je uvedené v Oznámeniach o poistnom plnení.

18. Odvolací súd poukazuje na to, že súd prvej inštancie sa správne vysporiadal s tým, že predmetom konania nie je nárok z povinného zmluvného poistenia, ale ide o nárok na poistné plnenie z havarijného poistenia, v rámci ktorého si zmluvné strany dojednali aj samotný rozsah poistného plnenia, ktorý predpokladá ust. § 806 OZ a je potrebné z neho vychádzať. Preto akékoľvek poukazy žalobcu na ust. § 799 ods. 3 OZ sú nenáležité, pričom odvolací súd poukazuje na podrobné odôvodnenie súdu prvej inštancie v bode 13, 15 a 16 rozsudku a zároveň poukazuje na uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 27.10.2021, sp. zn. 9Cdo/73/2021. Žalovaný pri výpočte poistného plnenia postupoval v súlade s čl. IX ods. 2 písm. c) Zmluvných dojednaní č. 913, uzatvorených medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným. Vo vzťahu k odvolacej námietke žalobcu o neurčitosti zmluvných dojednaní pri výpočte platby poistného a rozlišovaní servisov na autorizované a neautorizované, odvolací súd poukazuje na to, že poistenému bola zaslaná Kalkulácia nákladov na opravu rozpočtom a Kalkulácia nákladov na opravu (platí pre opravu v nezmluvnom servise). Zaslaním predmetnej kalkulácie poistenému (časť „Dôležité informácie pre klienta“) bol poistený informovaný jednak o samotnom spôsobe výpočtu poistného plnenia v prípade výberu opravy v nezmluvnom neautorizovanom servise v zmysle čl. IX ods. 2 písm. c) Zmluvných dojednaní č. 913, ako aj o tom, kde nájde zoznam zmluvných partnerov poisťovne, v prípade, ak sa poškodený rozhodne pre opravu v zmluvnom servise poisťovne. K argumentácii žalobcu o „blokovvej výnimke“ sa vyjadril súd prvej inštancie v bode 21 rozsudku a námietka žalobcu o porušení hospodárskej súťaže limitáciou poistného plnenia nie je dôvodná, keďže sa jedná o hospodársku súťaž medzi poisťovňami navzájom, a nie medzi poisťovňami a servismi. Podľa názoru odvolacieho súdu je rozlišovanie autoservisov medzi autorizované a neautorizované neprípustné a nemá oporu v zákone. V posudzovanej veci, v čl. IX Zmluvných dojednaní pre havarijné poistenie vozidiel Auto komplet č. 913, s ktorých znením predchodca žalobcu podpisom poistnej zmluvy súhlasil, je terminológia označenia autoservisov upravená odlišne a to rozdelením na autoservisy zmluvné a nezmluvné. Zmluvné a nezmluvné autoservisy môžu byť tak autorizované ako aj neautorizované. Označenie autoservisov na zmluvné a nezmluvné nie je v rozpore s článkom 101 ods. 3 ZFEÚ a reflektuje princíp zmluvnej voľnosti. Poistený má možnosť opravy vozidla po poistnej udalosti v akomkoľvek autoservise s tým, že medzi stranami boli jasne dohodnuté podmienky a spôsob poistného plnenia zo strany žalovaného v prípade zmluvného autoservisu a nezmluvného autoservisu.

19. Odvolací súd po oboznámení sa s obsahom spisu zistil, že žalobca predložil súdu ako dôkaz vykonanej opravy fa. č. 2020012 zo dňa 9.4.2020, v ktorej je uvedená: „Material vid' kalkulácia v sume 2.526,66 EUR a Práce vid' kalkulácia v sume 1.576,80EUR“. Žalobca (zastúpený advokátom ako osobou odborne znalou práva) v priebehu dokazovania pred súdom prvej inštancie nepredložil súdu ako dôkaz kalkuláciu ktorá mala byť prílohou fa. č. 2020012. Žalobca teda, podľa názoru odvolacieho súdu, hodnoverným spôsobom nepreukázal rozsah a množstvo materiálu, ako aj rozsah prác v súvislosti s predmetnou opravou. Žalobca predložil až v odvolacom konaní, podaním zo dňa 20.12.2022 dokument: „POSUDOK/-/ KALKULÁCIA“. Z predloženého dokumentu nie je zrejmé, kto a kedy tento vyhotovil (absentuje dátum, pečiatka, podpis). Žalobca predložil tento dokument až v odvolacom konaní a teda po ukončení dokazovania pred súdom prvého stupňa. Podľa názoru odvolacieho súdu nie sú splnené podmienky na doplnenie dokazovania v súlade s § 384 C.s.p. a nejedná sa ani o novoty v odvolacom konaní podľa § 366 C.s.p. a preto na predložený dokument odvolací súd neprihliadal.

20. Odvolací súd po preskúmaní veci preto dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie zodpovedá požiadavkám kladeným na odôvodnenie rozhodnutí a jeho závery nie sú arbitrárne. Súd prvej inštancie v odôvodnení uviedol rozhodujúci skutkový stav, primeraným spôsobom opísal priebeh konania, stanoviská strán k veci, výsledky vykonaného dokazovania, a citoval právne predpisy, ktoré aplikoval na zistený skutkový stav, a z ktorých vyvodil svoje právne závery. Ako vyplýva aj z judikatúry Ústavného súdu SR, do práva na spravodlivý proces nepatrí právo účastníka konania, aby sa všeobecný súd stotožnil s jeho právnymi názormi, navrhovaním a hodnotením dôkazov (IV. ÚS 252/2004), ani právo na to, aby bol účastník konania pred všeobecným súdom úspešný, teda aby sa rozhodlo v súlade s jeho požiadavkami (I. ÚS 50/2004).

21. Na základe uvedeného odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom výroku II. a súvisiacom výroku o náhrade trov konania, ako vecne správny podľa ust. § 387 ods. 1, 2 C.s.p. potvrdil.

22. O nároku na náhradu trov konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 C.s.p. tak, že žalovanému nepriznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania, nakoľko mu žiadne nevznikli.

23. Rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3: 0 (§ 393 ods. 2 veta druhá C.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1, C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1, C.s.p.). V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).